

Afdelingsnieuws

SUCCULENTA

119

MAAS EN PEEL

LENTE 2020

Omslag: Ad Wouters werd geboren in 1917 in Brabant en overleed in 2001. Hij verwierf vooral bekendheid als amateur-archeoloog. In de tijd dat ik lid werd van Succulenta was hij ook een autoriteit in de cactologie. Hij had veel connecties met bekende persoonlijkheden als Buining, Uil en vele kwekers. Als beheerder van het Clichéfonds kwam ik in de zeventiger jaren van de twintigste eeuw in contact met hem, aangezien hij voor het Clichéfonds vele zaden wist te bemachtigen. Tot midden jaren tachtig heb ik de meeste zaden via hem ontvangen. Toen heeft hij me verteld hoe ik die zaden rechtstreeks kon bestellen en sinds die tijd verdween Ad weer uit mijn kennissenkring. In die tijd woonde hij in Lent waar hij een uitmuntende verzameling van de nieuwste ontdekkingen op cactusgebied bezat. Ad Wouters was geen echte verenigingsman. Hij bezat een nogal opvliegend temperament en velen hadden moeite in hun contacten met hem. In het begin van zijn carrière stond Wouters bekend als Broeder Aquilas Wouters. Hij overleed enige jaren na het beëindigen van de hobby.

AFDELINGSNIEUWS

Nr. 119 Lente 2020 29e jaargang
Kwartaalblad van SUCCULENTA
Maas & Peel

Redactie: Jack Schraets
Red. adres: Geuldersedijk 2
5944 NH Arcen

Tel. 077-4732913

E-mail j.a.schraets@hccnet.nl

EXOTISCHE PLANTENMARKT

Cactussen, vet- en rotsplanten, caudex, orchideeën en meer

Zondag 28 JUNI 2020

09.00 tot 16.00 uur

Plantencentrum

Velden

Vorstweg 60

5941 NV Velden

Organisatie: Succulenta

Afdeling Maas en Peel

Info: beurs-maas-peel@hotmail.com

[@succulentamaasenpeel](https://www.instagram.com/succulentamaasenpeel)

Bijeenkomsten en al bekende evenementen 2020

Maart

Dinsdag 24-3 Maas & Peel, Doe-avond Jochumhof vervalt.

April

Zondag 19-4 Beurs Ospel.

Zaterdag 25-4 ALV landelijk.

Dinsdag 28-4 Thema-avond Haworthia.

Mei

Zaterdag 2-5

Dinsdag 26-5 Maas & Peel, Lezing Mieke Geuens, Ario en co.

Juni

Maandag 1-6 Beurs Haps.

Zaterdag 6-6 Open Dag Ubink.

Dinsdag 23-6 Maas & Peel, Bijeenkomst Exotisch Tuincentrum Ospel bij de familie van Eck.

Zondag 28-6 Beurs Maas & Peel.

Juli

Zaterdag 11-7 Excursie West Vlaanderen.

Augustus

Dinsdag 25-8 Maas & Peel, Doe-avond in de Jochumhof.

September

Zaterdag 12-9 ELK.

Dinsdag 22-9 Maas & Peel, Ledenbijeenkomst.

Oktober

Dinsdag 27-10 Maas & Peel, Ledenbijeenkomst, lezing door Kees van Berkel; Agaves.

November

Dinsdag 24-11 Maas & Peel, ledenbijeenkomst.

December 15-12 Maas & Peel, Interactieve plantenherkenning, W. Rooijakkers.

Gepland: Regio-excursie en eventueel bezoek kwekers/handelaren.

Gedachten van een voorzitter 16

Williejan Rooijackers

December, na de bijeenkomst van november is het altijd min of meer haasten om alles weer in orde te hebben voor december. De december-bijeenkomst kende een erg grote opkomst, helaas was de opstelling in de zaal niet ideaal. Daardoor was het een beetje woekeren met de ruimte en zaten we niet zo gezellig. Mooie verloting en daarna de quiz plantherkenning. Het is toch een mooie avond geworden. Opvallend was dat ons jongste lid, Danny, veel planten erg snel herkende. Hij heeft in korte tijd erg veel kennis opgedaan. Tussen kerst en het oudjaar toch nog plantendingen gedaan. Via via hadden we gehoord dat Cok Grootsholten met de hobby zou stoppen. Nadat we hem benaderd hadden bleek dat min of meer te kloppen, veel planten waren al weg maar er stond nog wel wat. Kom naar kijken. Dat hebben we, Paul Carmen Harry Frieda en ik, gedaan. Het was mooi te combineren met de open dag van kwekerij Lexmond, Hans Biesheuvel. Bij Cok

Euphorbia. Niet moeders mooiste, maar wel rijk aan stekken!!

bleek er erg veel weg te zijn, erg jammer. In Lexmond was het heel anders, veel mooie planten en ze stonden er ook goed bij.

Voor de deur stond een “geel monster” geparkeerd, een indicatie van een bezoeker. En ja hoor binnen troffen we Danny volop in gesprek met Hans. Honderd jaar ervaring en een jaar ervaring maar wel een gesprek op niveau. Ze praten elkaars taal tot in detail. Mooi om te zien.

Zoals gewoonlijk toch weer enkele plantjes opgeduikeld. Op de foto een Euphorbia afkomstig van Cok. Niet de mooiste maar misschien daardoor toch wel mooi.

Januari, een weerzien na de feestdagen. Langzaam aan komt dan ook weer het seizoen in zicht. Misschien wel eerder dan verwacht, van een winter is eigenlijk geen sprake en de temperaturen zijn aan de hoge kant. Over 20 jaar zegt de gemiddelde liefhebber, hoe zo de kas isoleren. De lezing van Andre van Zuijnen over Namibië liet een land zien waar de natuur mooi kan zijn. Doch vele jaren van droogte hebben hun tol geëist. Je kan je eigen afvragen of dat nog ooit goed komt.

De ALV zit er aan te komen. Alle verslagen, secretariaat, financieel, kascontrole enz. zijn gemaakt. Ook de vlaai is besteld. Verder zijn we als bestuur druk met andere zaken, de beurs, open kas, excursie België en excursie regio.

De ALV is inmiddels geweest, bestuurlijk gezien tam. Dat wil zeggen geen vragen, opmerkingen en zo voorts. De verkiezing van een kascontrole commissielid was even een pijnlijke stilte die gelukkig door Jan Taheij verbroken werd. Jan bedankt voor de aanmelding.

Kort na de ALV hebben we besloten de doe-avond in maart niet door te laten gaan. De vrijwilligers in de Jochumhof kunnen gezamenlijk de kas en planten bijhouden waardoor er feitelijk geen werk meer is voor de leden. Hooguit een extra activiteit voor een kleine groep. Een vervangende activiteit was niet meer in te plannen. In april zien we elkaar weer, op de thema-avond Haworthia.

Mijn cactus verzameling van A tot Z (3).

Harrie Knapen

Deze keer de letter C.

Van deze letter zijn er volgens mij en volgens Wikipedia veel soorten bekend. Dus ik op zoek en binnen de cactuswereld zijn er wel 16 geslachten bekend namelijk de volgende: Calymanthium, Carnegiea, Cephalocereus, Cephalocleis-tocactus, Cereus, Cintia, Cipocereus, Cleistocactus, Cochemiea, Coleocephalo-cereus, Consolea, Copiapoa, Corryocactus, Coryphantha, Cumulopuntia, Cylin-dropuntia.

Van deze grote groep heb ik er behoorlijk wat van in mijn verzameling staan. Namelijk wel 10 geslachten. Dus kan ik daar wel wat van vertellen. Van elk ge-slacht een beetje; niet te veel, anders anders is het niet leuk meer. En wil ik beginnen met de eerste soort die ik in de kas tegen-kom, namelijk de Cephalo-ce-reus.

Cephalocereus senilis

Bij mij in de kas is als eerste gevonden is *Cephalocereus senilis*, ook wel de Grijsbaard cactus ge-noemd. Het is een langzaam groeiende plant, die voor-komt in het oosten van Mexi-co De plant kan in de natuur wel een hoogte bereiken van 15 meter. Ze zijn meestal 1-stammig. De plant zit hele-maal vol met zachte witte dekharen. Maar schijn be-driegt want onder de witte haren zitten gemene stekels.

Cephalocereus senilis

De witte dekharen beschermen de plant tegen weersinvloeden en de bedoor-nig weert de dieren die hem anders wel lusten. De bloeiwijze is wit, roze of rood, maar de plant bloeit pas na een jaar of tien. Hij wordt vermeerderd door

stamstek of zaaien.

Cephalocleistocactus of Cleistocactus.

Ook deze planten verzameling. Het zijn dankbare planten met mooie bedorning en mooie bloemen als de plant een beetje ouder is. De bloemen gaan niet helemaal open. Ze komen voor in de bergen van Zuid-Amerika (Peru, Uruguay, Bolivia, en Argentinië). Ze groeien meestal in clusters veelvertakt met heel veel ribben en fijne stekels. Zoals gezegd zijn de bloemen buisvormig en de uiteinden openen nauwelijks, alleen de stamper en de meeldraden komen een

Cephalocleistocactus spec.

Cereus spec.

beetje naar buiten. Ze houden van een goede doorlatende grond, regelmatig water in de zomer en heel weinig in de winter. De planten zijn behoorlijk winterhard en in korte tijd te vermeerderen door stek of zaaien.

Cereus

Cereus of zuilcactus is een vrij groot geslacht. Met veel verschijningsvormen. Er zijn ruim 30 verschillende cereus-soorten. In het Latijn betekent die naam waskaars of wasfakkel. Cereus was vroeger het grootste geslacht onder de cactussen en omvatte behalve de zuilcactussen ook struik-

vormende, kruipende en hangende typen. Later is dat herzien en zijn er nog ongeveer 20 soorten over van het geslacht *Cereus*. De bekende soorten komen uit Zuid Amerika, Maar vooral uit Noord-Argentinië, Uruguay, Paraguay en Zuid-Oost Brazilië. De bloemen openen zich 's nachts. De kroonbuis is praktisch schubloos. En de bloemen zijn groot, trechtervormig en 9 tot 30 cm lang en meestal wit, soms roze, paars en zelden crème, geel of groenachtig. En 's nachts zijn ze open. En de vrucht is glad. Hij wordt veel als kamerplant gehouden, omdat het een sterke plant is. Ook wordt hij veel als onderstam gebruikt. In de kamer worden ze 1,5 tot 2 meter hoog. Maar in de natuur kunnen ze wel een hoogte van 10 meter halen.

Cintia

Cintia knizei is een heel apart plantje. Deze kleine alpine cactus is afkomstig uit de hoge Andes van Bolivia. De plant werd ontdekt door Karel Knize in 1969 op een hoogte van 4000 meter in de buurt van Otavi in Bolivia Hij werd pas in

1996 beschreven door Jan Riha Het geslacht is vernoemd naar de stad Cinti . Een eenzame plant, hij is groen, bolvormig en heeft een diameter van 3-5 cm . De knolachtige wortel kan wel 10 cm lang worden. De ariolen zijn verzonken en daar tussen een wollig pluusje zonder stekels. De bloemen zijn geel en komen op de stengel-punt te voorschijn en hebben een diameter van 3-4 cm maar naast deze plant bestaat ook een bonte vorm namelijk de *Cintia knizei variegata*. Deze bonte cultivars hebben sectoren , vlakken of strepen met duidelijk oranje tinten.

Cintia knizei (2 x vooraan) en de vorm *variegata* (boven)

Olijfgroen en oranje tot 5 cm doorsnee; bolvormig. De top is wollig. En de kleur kan variëren afhankelijk van de seizoentijd. Er is een voorstel om deze cactus in het geslacht *Copiapoa* te plaatsen Maar er is ook een *Rebutia cintia* beschreven. Wat hiervan beschreven is, is hetzelfde als van de *Cintia knizeii* *Cleistocactus*

Met maar liefst 54 verschillende verschijningsvormen is de cleistocactus wel een bekende verschijning in de kas. Ze komen voor in bergachtige gebieden van Zuid- Amerika het strekt zich uit van het zuiden van Ecuador, over Peru, Bolivia, het westen van Brazilië en verder naar Paraguay, tot in het noorden van Argentinië, groeiend op een hoogte van 3000 meter. De naam komt uit het Grieks (kleistos betekent gesloten, omdat de bloemen nauwelijks open gaan). De bloem is buisvormig en de uiteinden openen nauwelijks; alleen de stamper en de meeldraden steken meestal uit. De stengels van deze cactussen zijn lang, meestal slank en veel vertakt met talloze ribben met nauw geplaatste tepels en stekels. Hij doet het goed op een zonnig plekje in de kas in de zomer kan hij wel wat water verwerken. Zorg dat de kluit niet uitdroogt; in de herfst verminderen met water geven en in de winter droog houden. Vermeerderen door stek is mogelijk maar niet makkelijk: scheuten afsnijden en lang genoeg laten in drogen dan hebben ze na een week of 8 wel wortel. Maar zaaien heeft toch wel mijn voorkeur. Problemen kennen ze: ze zijn gevoelig voor wolluis en spint.

Cleistocactus spec.

lijks; alleen de stamper en de meeldraden steken meestal uit. De stengels van deze cactussen zijn lang, meestal slank en veel vertakt met talloze ribben met nauw geplaatste tepels en stekels. Hij doet het goed op een zonnig plekje in de kas in de zomer kan hij wel wat water verwerken. Zorg dat de kluit niet uitdroogt; in de herfst verminderen met water geven en in de winter droog houden. Vermeerderen door stek is mogelijk maar niet makkelijk: scheuten afsnijden en lang genoeg laten in drogen dan hebben ze na een week of 8 wel wortel. Maar zaaien heeft toch wel mijn voorkeur. Problemen kennen ze: ze zijn gevoelig voor wolluis en spint.

Cochemiea

Cochemiea is een verzameling soorten die allemaal afkomstig zijn van het schiereiland Baja California in Mexico. Ze lijken in veel opzichten op Mammillaria. Maar sommigen geloven nog steeds niet dat een bijzonder geslacht gerecht-

Cochemiea poselgeri

vaardigd is. Alle soorten Cochemiea hebben korte cilindrische stengels. Ze groeien daar in rotsspleten. De planten zijn zwaar bewapend met een flinke

Groepje verschillende Copiapoa-soorten

doorn met een haak aan het einde. De rode (soms oranje) bloemen zijn het meest onderscheidende kenmerk van *Cochemiea*. De bloemen zijn symmetrisch en de langwerpige bloemen steken boven de bedoorning uit. De meeste planten komen niet veel voor in de teelt omdat ze de voorkeur geven aan vooral warme en droge omstandigheden die voor de telers moeilijk te bereiken zijn. Enkele bekendere soorten zijn: *Cochemiea halei*, *Cochemiea maritima*, *Cochemiea pondii*, *Cochemiea poselgeri*, *Cochemiea setispina*. Voor veel mensen is *Cochemiea* een ondergeslacht van *Mammillaria*. Maar de *Cochemiea* heeft rechte meeldraden, de stamper steekt boven de bloem uit, en de planten zijn meestal zuilvormig met haakdoorns.

Copiapoa

Copiapoa of Pilocopiapoa is een geslacht van cactussen uit de familie cactaceae. Ze worden vernoemd naar de stad Copiapo in het noorden van Chili. Er zijn ongeveer 26 soorten binnen dit geslacht en ze groeien in verschillende vormen. Sommige rassen zijn klein en vermenigvuldigen zich in clusters. Er zijn

ook soorten die vrij groot worden en honderden stengels vormen en zich verspreiden over een groot gebied. Ze houden van extreme droogte en hoge temperaturen en groeien dus in de woestijnen en het kustgebied van Zuid-Amerika. Waar ze het vocht gebruiken van de kustmist, die elke nacht en ochtend aanwezig is. Ze zijn bolvormig of hebben cilindrische stengels met verschillende ribben. Een gele bloem van 1 tot wel 5 cm. De meeste soorten produceren een wit-

Enkele soorten *Coryphantha*

krijtachtige coating die wordt uitgescheiden aan het beginpunt van de doorn. Ze zijn gemakkelijk op eigen wortel te kweken in goede vocht-doorlatende grond zonder veel humus. Ze houden van een lekker zonnetje. Niet te veel water geven en niet te veel bijmesten. In de winter droog houden bij een temperatuur van 5 tot 15 graden. Maar als ze droog genoeg staan kunnen ze zelfs een paar graden vorst verdragen. Vermeerderen door ze te zaaien. Maar ook stek is mogelijk. Ze hebben wel een pen wortel maar door ze schuin af te snijden en ze goed te laten droogen kun je ze ook goed door stek vermeerderen. Daar vormt zich wat callis. Dat is nodig, anders rot de plant op die plaats in Coryphantha

Coryphantha is een vrij groot geslacht bestaand uit 57 soorten en een 20 ondersoorten. Groeiend in de droge delen van Midden-Amerika in Mexico. En via Arizona en het westen van Texas. En het noorden van Montana. Een heel groot gebied dus. Groeiend op een hoogte van zo rond de 2000 meter op een zeer kalkachtige grond met veel grind, dus een droog gebied. De naam Coryphantha is al beschreven in 1856. Vroeger was de naam Aulacothele. Daarvoor werd Coryphantha geclassificeerd onder Mammillaria. De teelt is vrij gemakkelijk en ze bloeien regelmatig met grote gele bloemen. Hij is wel een beetje gevoelig voor water, want dan wil hij wel eens weggroten. Het is een langzame groeier het duurt wel 8 tot 10 jaar voor dat de plant volwassen is. Kweek op een zanderige cactusgrond. Hij kan wel enkele jaren in zijn pot blijven staan.

Als de pot maar groot genoeg is want hij heeft wel wat ruimte nodig voor zijn vezelachtige wortels. Zoals eerder gezegd: water geven niet te veel, zeker niet in de winter, dan helemaal droog houden en zeker als de

Cumulopuntia spec.

temperatuur onder de 10 graden daalt. Voldoende ventilatie is gewenst. In het groeiseizoen eenmaal wat cactusmest toevoegen dat is voldoende. Ze kunnen goed de zon verdragen want te als ze weinig licht krijgen, dan wil de plant wel eens van vorm veranderen . Kunnen geen vorst verdragen liefst 5 graden boven 0. Als de planten gezond zijn dan zijn ze niet gevoelig voor ongedierte. Ze zijn gemakkelijk uit zaad te vemeederen. Na 1 tot 2 weken al zaailingen wel met glas afdekken en later glas verwijderen en een schaduwdoek er over.

Cumulopuntia

Cumulopuntia is een van de vele soorten uit de grote Opuntia-familie. Die ook weer onderverdeeld wordt in 13 verschillende vormen en cultivars. Behorend tot de Cumulopuntia-sphaerica-groep. Herkomst Zuid-Amerika en Chili . Groeiend op een hoogte van 3500 tot 4200 meter. Dit is de meest voorkomende

soort en heeft een groot en droog gebied. Waar de droogte wel 3 tot 5 maanden kan duren. Dan wil de plant wel eens flink verschrompelen om later weer snel te herstellen als hij water krijgt. De soort gedijt in gebieden die volledig worden bloot gesteld aan de zon. Zowel in vlakke gebieden als op hellingen. Het is een zomergroei-er die zich aanpast aan droge tijden. Een langzame groeier. Zorg voor een vocht-doorlatende grond, regelmatig verpotten is gewenst. Om de 2 tot 3 jaar is voldoende

Enkele soorten Cylindropuntia

de. En geef een paar weken na het verpotten geen water om wortelrot te voorkomen. Ik vind het wel een rot ding om te verpotten. De scheuten laten snel los en hebben gemene bedoorning. Na het verpotten geen water . En van april tot september water en voeding geven. In de winter droog houden, dat stimuleert de bloemvorming. De bloemen zijn meestal geel tot oranje van kleur en bloeien in het voorjaar. Goed ventileren en op temperatuur houden. Dan kom je goed de winter door. En als de planten gezond zijn heb le niet veel last van ongedierte.

Cylindropuntia

Cylindropuntia is een groep cactussen in de opuntia familie. Groeiend in het noorden van Mexico en het zuid-westen van de Verenigde Staten. Ze groeien daar op een hoogte van 1200 tot 2400 meter . Daar worden ze gewoonlijk Chollas genoemd. Er zijn veel verschillende soorten van Cylindropuntia. Ze hebben allemaal ongeveer dezelfde verzorging nodig. Sommige soorten kunnen meters hoog worden . De groei is vaak vrijstaand in woestijn-omstandigheden. En met zijn stekelige ledematen bereiken ze vaak een kromgetrokken, verwrongen schoonheid. Kenmerken van deze plant zijn dat ze bedekt zijn met borstelige stekels en kleine weerhaken. Ook hebben sommige soorten een papierachtige schede die na verloop van tijd uitvalt. De stekels zijn heel moeilijk uit je huid te verwijderen. Het zijn krenge op dat gebied. Ook laten de scheuten snel los en blijven in je huid vastzitten . De plant heeft heel veel zonlicht nodig. Zorg er voor dat hij elke dag meerdere uren in de zon staat. Water hebben ze heel weinig nodig. Ze zijn gewend aan het klimaat in de woestijn, daar regent het zelden. Ze houden van woestijn-achtige temperaturen. Maar sommige soorten van de Cylindropuntia zijn ook wintervast. Belangrijk is dan, dat ze droog staan want met te veel vocht willen ze wel eens weggroten. Vermeerderen is makkelijk door de scheuten er af te halen en op te potten. De plant doet dat zelf ook door zijn scheuten te laten vallen en die groeien dan weer aan. Verpotten in het voorjaar als de pot te klein is. Liefst om het jaar en na het verpotten zeker een week geen water geven en gebruik goede vocht-doorlatende grond. De bloemen van deze opuntia's is zeer verschillend van roze tot rood en paars en van geel tot oranje en zelfs soms groen van kleur.

Tuinenreizen met de Kuipplantenvereniging (2)

Rob Boers

De vorige keer heb ik verteld over een bezoek aan de Palmengarten in Frankfurt. 's Avonds kwamen we aan bij een hotel in Ditzingen bij Stuttgart, van waaruit we elke dag een of twee excursies maakten in de omgeving.

De volgende dag reden we naar de plaats Ludwigsburg iets ten noorden van Stuttgart waar we schloß Ludwigsburg bezochten, een enorm barok paleis met musea en park. (foto 1) Wij hebben een rondleiding gehad in

het paleis en op het binnenplein was een prachtige oldtimer-show, na nog even het park bezocht te hebben vertrokken wij naar het centrum van Stuttgart voor een bezoek aan "Wilhelma", dat is een dierentuin met botanische tuin.

In de botanische tuin waren veel kassen en serres met o.a. succulenten, orchideeën, en

Uncarina roesliana

andere planten te zien uit alle delen van de wereld. Bij binnenkomst kwamen we meteen in de succulentenkas waarvan ik enkele foto's laat zien. (foto 2 t/m 11) In de diertuin waren o.a. Apen (chimpansees, gorilla's) vele vogelsoor-

ten, reptielen, vleermuizen etc. te zien. Hierna weer terug naar het hotel.

De volgende keer vertel ik iets over Tübingen, waar we de derde dag naar toe zijn geweest.

In Memoriam Piet Hermans (1932-2020)

Op 19 februari 2020 overleed Piet Hermans. Piet was gedurende vele jaren lid van Succulenta en van onze afdeling. Gedurende meer dan 25 jaar telde hij ieder jaar vele porties zaden voor het Clichéfonds. Hij was de enige, die dat zolang onafgebroken deed. Vooral voor dit werk werd hij in 1994 geëerd met het lidmaatschap van verdienste van Succulenta. Toen in 2008 het Clichéfonds uit de afdeling verdween eindigde dit werk. Kort daarna moest Piet stoppen met onze hobby i.v.m. zijn gezondheid.

Regelmatig denk ik nog aan de betrouwbaarheid van deze man, die steeds bereid was nog een aantal porties extra te tellen als dat nodig was. Hij was echt een stille werker, maar je kon op hem rekenen!

Moge hij nu de rust vinden, die hem in zijn leven vaak ontbrak door zijn wankelende gezondheid.

Zijn vrouw Annie en zijn kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen wensen wij de kracht toe om dit verlies te dragen.

